

הלל קיצוניות

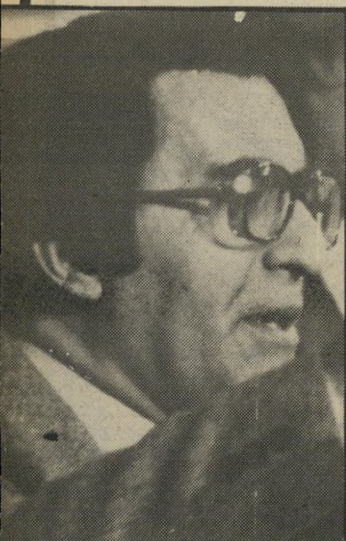
יעקובי שמרנות

אשל צדקנות

ארבלי אלמוזילינו רצינות

הוא ח"כ מעולה, ואיש נחמד ואנושי ביותר. יתנגד לממשלת אחרות, אבל לא יפרוש בעטייה, בעיקר אם הקמתה תנומק במצב־חירום כלכלי.

● **יוסי שריר:** בן 43, יליד רחובות. חבר־כנסת בולט בכנסת ה־10, בעיקר בשל הופעותיו הרהוטות במליאה וכישרונו העילאי בניהול יחסי־ציבור לעצמו, שבהם הוא משקיע את עיקר מירצו וזמנו. יונה מובהקת. התנגד להרפתקת־הלבנון מראשיתה, אך לא הצביע נגדה כאשר העניין הועלה להצבעה, במסגרת הצעת אייאהימון של סיעת חד"ש. ייצג עמדות הומאניות ואנטי־הקולוניאליות בכנסת. סוציאלי־דמוקרט בנושאים כלכליים־חברתיים. מנהל מאבק קשה, כדי להבטיח את בחירתו מחדש. יתנגד לממשלת־אחרות־לאומית.

● **יחזקאל זכאי:** בן 52, יליד כורדיטאן, פעיל בתנועת־המושבים, חבר מושב אורה ליד ירושלים. נץ קיצוני לשעבר, שחלו בו תהליכי התמתנות משמעותיים, אבל עדיין אינו יונה. פרלמנטר לא־רע, מתעב את הליכוד, פופוליסט מתון בנושאי חב"ר־כלכלה. ביקורתו על מילחמת־הלבנון התעוררה בשלבים מאוחרים יחסית, לא יתמוך בממשלת־אחרות, אבל גם לא יפרוש אם תקום. סיכויי להיבחר מחדש — בספק.

● **אליהו שפיזר:** בן 54, יליד חיפה, מזכיר מחוז תל־אביב (הגרול ביותר) במפלגת־העבודה. שפיזר הוא נץ פראגמטי, שלא השמיע את קולו בנושא המילחמה. פרלמנטר די אדיש, אבל איש משכיל ומוכשר, שופע קסם אישי. סוציאלי־דמוקרט שמרני בנר שא הכלכלי־חברתי, מטיף עיקבי לפשרה עם הדתיים. קולו אינו נשמע במאבקים על זכויות־האדם. עבר ברגע האחרון למחנה־פרס, ובכך סייע לחרוץ את גורלו של יצחק נבון, מוסיף מרעיון ממשלת אחרות לאומית מסיבות תנועתיות, אבל לא יפרוש אם יפול הפרו, וממשלה כזאת אומנם תקום.

● **חיים ברעם**

חרוצה ביותר, מתונה בהשקפה מדינית, אך תומכת ביצחק רבין, חרף התנהגותו ועמדותיו. פעילה מאוד בנושאים החברתיים־תרבותיים־חינוכיים בצד ההומאני של המיתרס. ח"כים ועיתונאים אינם אוהבים את סיגנונה, שהוא באמת קצת מעצבן, בעל צביון של גנת, אבל בסדר־הכל היא אישיות חיובית בהחלט. הסתייגה מהרפתקת הלבנון, אחרי שלב "מ"מ". תתנגד לממשלת־אחרות־לאומית, אבל לא תפרוש בעטייה. סיכוייה להיבחר מחדש — שקולים.

● **עוזי ברעם:** בן 47, יליד ירושלים, יו"ר ועדת־העלייה־ההקלטה. מתון בהשקפה מדינית, תומך בשלום עכשיו. יצא נגד המילחמה בשלב מוקדם יחסית, אבל לא מייד. התנגד לסיפוח רמת־הגולן, אך תמך בחוק ירושלים. סוציאלי־דמוקרט בנושא ה"כלכלי־חברתי. כמו רוב חבריו כדור־ההמשך, הוא מתעב את הליכוד בכל ליבו. ברעם הוא מזכיר המחוז של מפלגת־העבודה בירושלים, תמך ב"נבון, יתנגד לממשלת־אחרות־לאומית, אבל ספק אם יתפלג מסיעתו בגללה.

● **מזכ"ל חריש:** בן 48, יליד רומניה. בעל תדמית יונית, אבל מיעט מאוד להתבטא. חבר־כנסת חיזור מאור, נעים־הליכות, אהוד על חבריו. פעיל בסניף גבעתיים. סוציאלי־דמוקרט עם נטייה קלה לשמרנות בנושאים כלכליים־חברתיים. אין לדעת מה תהיה עמדתו בנוגע לממשלת־אחרות. רור־ההמשך מגייס עבורו תמיכה, אבל הוא עשוי שלא לעבור את מחסום־60 האחוזים.

● **עדי אמוראי:** בן 50, יליד רחובות, מרכז סיעת־המערך בוועדת־הספים, חברו ושותפו של חריש. בעל תדמית מתונה, אבל עמדותיו בעניינים מדיניים אינן ברורות. לא יצא בריש גלי נגד מילחמת הלבנון. מתעב את הליכוד, אבל ריעותיו בנושאים כלכליים־חברתיים הן שמרניות, ודי רומות לריעות שרהאוצר, יגאל כהן אורגר. מנותק מבסיס־עוצמה במיפ־לגה, עלול שלא להיבחר, חרף העובדה

לאומית (כמו כל אנשי רור־ההמשך, שלא היו מוצאים מקום בממשלה כזאת), אבל אין לדעת כיצד יתייחס לנושא זה אחרי הבחירות. רואה את עצמו כמועמד לתיק המישפטים, אם יצליח פרס להקים ממשלה.

● **ירוחם משל:** בן 71, יליד

ככנסת, פרלמנטר די טוב. אין לו רקורד מיוחד במאבק על זכויות־האדם, אך הוא נוטה כיום להרגיש את הצורך בפיתרון מדיני, אולי בנוסח קמפי־דיווייר המקורי. אין להניח שיתנגד לממשלת־אחרות־לאומית. אולי יסייג, אבל כוודאי שלא כאורח אולטי־מטיבי. בסך־הכל איש ציבור העובד על

בני"מ

רוסיה, מזכ"ל ההסתדרות, חבר־כנסת בינוני. בעל תדמית "מתונה" בנושא המדיני, אך לא יצא נגד המילחמה, וגילה ארישות לזכויות־האדם בשטחים הכבושים. אחראי לשיתוף־פעולה של ההסתדרות עם דרום־אפריקה ומישפטים פאשיסטיים ברחבי העולם, ובכך מועל בהחלטות אינטרנציונל העובדים החופשיים, שבו הוא מכהן כסגן־נשיא. בנושאים חברתיים־כלכליים הוא מייצג את עמדות ההסתדרות, כלומר שמי רנות פלוס נופך סוציאלי־דמוקרטי. אין לדעת איך יתייחס לממשלת־אחרות־לאומית. הוא הסיק השבוע את המסקנה ממצבו במפלגה והודיע שהוא מסיר את מועמדותו לכנסת, לטובת ישראל קיסר.

● **זאק אמיר:** בן 51, יליד מארוקו, ראש־עיריית דימונה לשעבר, חניך אחרת־העבודה. אמיר הוא נץ קיצוני ביותר, אדיש לזכויות־האדם, פופוליסט. מקביל בכל השקפתיו לרוד לוי או למשה קצב. איש נעים־הליכות, תמך, כמובן, בהרפתקת־הלבנון. רואה את עצמו כ"סוציאליסט". יתמוך בממשלה עם הליכוד, אבל סיכויי להיבחר מחדש אינם ברורים.

● **אורה נמיר:** בת 54, ילידת חררה, יו"ר ועדת־החינוך. ח"כת

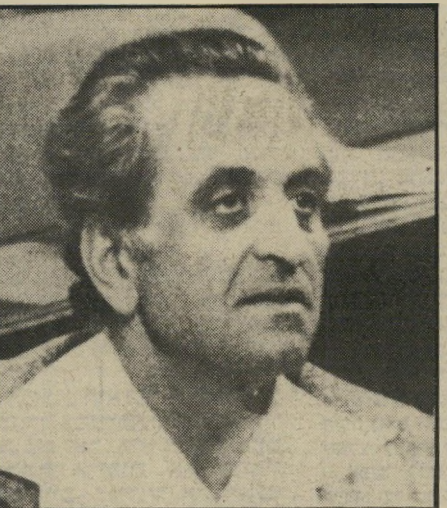
עצמו, והמשתפר בשנים האחרונות.

● **שלמה הלל:** בן 61, יליד עיראק, שרהמישטרה לשעבר. הלל הוא נץ קיצוני, מתנגדי קמפ־דיווייר, איש הבו לליכוד בשל "הרתנתו" והוסר־נחישותו. פרלמנטר לא־רע ואיש נעים־הליכות. תמך, כמובן בכל השלבים הראשונים של הרפתקת־הלבנון, אדיש לזכויות־האדם בשטחים הכבושים. בנושא החברתי־כלכלי ניתן לראות בו פופוליסט מתון, בעל רגישות חברתית־עדתית מסוימת. עם זאת, הוא מוזהה מזה שנים רבות עם המימד הדיפלומטי־ביטחוני־מפלגתי. תי. יתמוך ברצון בממשלת־אחרות־לאומית.

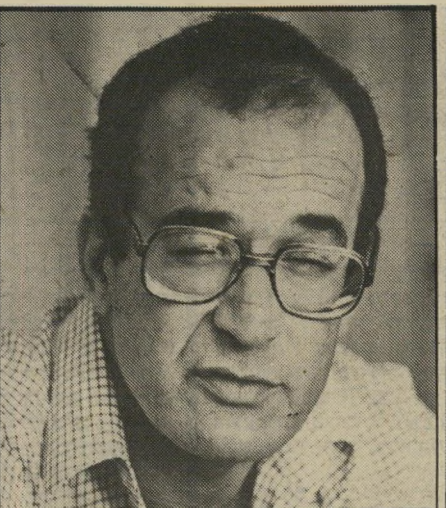
● **משה שחל:** בן 50, יליד עיראק, יו"ר סיעת־המערך בכנסת. עורך־דין שהתעשר, פרלמנטר חרוץ מנהל לעיתים קרובות — אך לא תמיד — את ענייניה־הסיעה בכישרון. עמדתו בכל הנושאים הן בלתי־ברורות. עבר תהליך של התמתנות, אבל לא יצא בריש־גלי נגד המילחמה בלבנון בשלבים הראשונים, המכריעים. עם זאת, הוא מתעב בכל ליבו את הליכוד ורואה בו אסון למדינה. היה בין מכשילי המהלך לממשלת־אחרות־

שפיזר פראגמטיות

זכאי התמתנות

שריר התבלטות

אמוראי נחמדות